

ת"פ 14756/10/16 - מדינת ישראל נגד נדב ממן

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 14756-10-16 מדינת ישראל נ' ממן

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נדב ממן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה ותקיפה סתם, עבירות בניגוד לסעיפים 186(א) ו-379 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 15.3.15 בשעה 20:30 ברחוב צה"ל בסמוך לבית עסק "מעורב ממן" חלף המתלונן בסמוך לבית העסק ושפך במקום שתיה מבקבוק השתיה שהחזיק בידו. הנאשם תקף את המתלונן בכך שזרק עליו סכין ופגע בגבו.

הסדר הטיעון

2. ביום 21.6.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן יורשע ויופנה לשירות המבחן. הצדדים יטענו פתוח לעונש. עמדת המאשימה היא 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ההגנה ביקשה לבחון ביטול ההרשעה.

3. בדיון ביום 20.12.17 הודיעה המאשימה כי לא תעתור למאסר בדרך של עבודות שירות, ואף לא לפיצוי, אלא תסתפק במאסר מותנה, של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן קנס והתחייבות. המאשימה הדגישה כי עומדת על הרשעת הנאשם בדיון.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 31.10.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 25, נשוי אב לילדה, עובד בעסק המשפחתי - דוכן מזון באשקלון. שירת שירות צבאי מלא כלוחם, נעדר הרשעות קודמות. לדבריו קטינים שיחקו ליד הכסאות והשולחנות של העסק, שפכו משקאות אחד על השני, הוא ביקש מהם להפסיק אך הם המשיכו, כאשר חשש שאחד הקטינים הולך לשפוך משקה לכיוון פס האוכל זרק לעברו סכין כדי להרחיקו משם ולא מתוך רצון לפגוע בו. הנאשם הביע צער וחרטה, הבין את חומרת מעשיו, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע. שירות המבחן התרשם כי העבירה בוצעה מתוך קושי לווסת דחפים ולשלוט

עמוד 1

בהתנהגות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את המניעים לביצוע העבירה. הנאשם מנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבירות נמוך. שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו של"צ.

באשר לשאלת ההרשעה, הנאשם ציין כי מעוניין להירשם ללימודים. שירות המבחן על אף שלא מצא נזק קונקרטי, לאור גילו הצעיר ועל מנת כדי לסייע לו לבנות את עתידו, המליץ על ביטול ההרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לכך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, למדיניות הענישה הנוהגת, למתחם העונש ההולם. המאשימה טענה כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן ועמדה על הרשעת הנאשם.

6. מנגד, ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. לדבריה נאשם צעיר שמתכנן ללמוד, שירת שירות צבאי מלא, לקח אחריות, הביע חרטה, אין הצדקה להכתימו בהרשעה בפלילים ולפגוע בעתידו.

7. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין שרוצה ללמוד מינהל, מתכנן להתפתח מבחינה מקצועית בעסק, למד לקח.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך המוגן** הנפגע בעבירות שביצע הנאשם הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובטחונו.

הוראת החוק האוסרת החזקת סכין נועדה לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עימה "תרבות הסכינאות". (רעפ 7484/08 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2009(4), 4131)

ראו דברי בית המשפט בע"פ 2047/07 **הנוק נ' מדינת ישראל**:

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין 'תת-תרבות הסכין'. לפנים היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש'הברזל מקצר ימיו של אדם' (ילקוט שמעוני, פרשת יתרו)"

ראו גם ע"פ 1463/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**:

"בשנים האחרונות התברר כי גילויי האלימות בחברה הישראלית שוב אינם נחלתם של יחידים, ולעתים תכופות, תכופות מדי, נעשה שימוש גם בכלי נשק חמים וקרים. את מחירה של אלימות זו שילמו רבים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. למרבה הדאבה באותה אלימות נוטלים חלק גם בני נוער. רבים מאלה מגיעים למקומות בילוי (ולעתים אף למוסדות חינוך!) כשהם מצוידים בכלי משחית, בהם אינם מהססים לעשות שימוש כדי ליישב את מה שנראה בעיניהם כ"סכסוך". [...] לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הציבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב'תופעת הסכינאות', ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי

הגיעה העת שלא להסתפק במילות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דיינו"

9. **מידת הפגיעה בערך המונן** היא ברף הנמוך - בינוני, בשים לב שהתקיפה בוצעה באמצעות הסכין אותה זרק הנאשם על המתלונן והסכין פגעה בגבו של המתלונן, ובשים לב שבסופו של יום, על פי כתב האישום המתוקן לא נגרמו חבלות למתלונן.

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, הן לא בוצעו בתחכום. נתתי דעתי לכך שהנאשם לא הצטייד בסכין מבעוד מועד, אלא הסכין היתה בבית העסק בו עבד, עסק למכירת מזון. נתתי דעתי לכך שהרקע לביצוע העבירות היה שהמתלונן שפך שתיה בבית העסק, כפי שעולה מעובדות כתב האישום ולדברי הנאשם ביקש ממנו להפסיק אך הוא לא הפסיק. נתתי דעתי לדברי הנאשם שהתכוון להשליך לעברו חפץ כדי להסב תשומת ליבו ולא כדי לפגוע בו. נתתי דעתי לכך שהחפץ שנזרק הוא סכין, נתתי דעתי לכך שהסכין פגע בגבו של המתלונן אך לא נגרמה לו חבלה.

11. **בחינת מדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:**

- רע"פ 2968/12 **אלזידני' מדינת ישראל** (הוטל מאסר מותנה לצד ענישה נלווית, ערעורים למחוזי על קולת וחומרת העונש נדחה, בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה).
- רע"פ 3446/10 **סאלחעבדאלחלים' מדינת ישראל** (בית משפט קמא נמנע מהרשעה, בית משפט המחוזי קיבל את הערעור והרשיע, בית המשפט העליון חזר וביטל את ההרשעה).
- רע"פ 5127/09 **יפקחני' מדינת ישראל** (5' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו).
- רע"פ 2932/08 **מרגאני' מדינת ישראל** (2' חודשי מאסר בפועל, ערעורים בבית משפט מחוזי ועליון נדחו).

ראו גם: ת"פ (קג"ת) 44644-10-15 **מדינת ישראל נ' סטניסלב גלמן**; ת"פ (רמלה) 6440-05-15 **מדינת ישראל נ' אפראימוב**; ת"פ (רמלה) 26684-09-14 **מדינת ישראל נ' פראס מוראד**; ת"פ (ת"א) 22663-11-11 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן**.

למקרים שהסתיימו ללא הרשעה ראו למשל: ת"פ (קג"ת) 46931-07-14 **מדינת ישראל נ' שניר מחלוף**; ת"פ (קג"ת) 12124-01-14 **מדינת ישראל נ' רפי אברגל**; ת"פ (קג"ת) 14873-12-13 **מדינת ישראל נ' דמיטרי אבדורזקוב**; ת"פ (קג"ת) 3005-10-13 **מדינת ישראל נ' תומר צור**; ת"פ (קג"ת) 4670-09-12 **מדינת ישראל נ' טיגבה אווקה**; ת"פ (ת"א) 5144-08-10 **מדינת ישראל נ' מומחד דעאס**; ת"פ (נתניה) 23356-02-16 **מדינת ישראל נ' דניאל אלדן אביטבול**.

12. **בחינת מדיניות הענישה בעבירה של תקיפה סתם מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:** רע"פ 1026/16 **שחר חלפון נ' מדינת ישראל** (בקשר עם עפ"ג (ת"א) 36931-06-15 **מדינת ישראל נ' חלפון**) רע"פ 297/15 **דניאלברנסון' מדינת ישראל**; רע"פ 1402/15 **אוריטליני' מדינת ישראל**; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל**; רע"פ 175/14 **אילןפחימהנ' מדינת ישראל**; רע"פ 6756/14 **יצחקבןחמוני' מדינת ישראל**; רע"פ 8820/13 **אליהוקשתני' מדינת ישראל**; רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3389/11 **מתיקו דראגו נגד מדינת ישראל**; ע"פ (נצרת) 47731-04-14 **שתיני' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מרכז) 53794-06-13 **מימון נ' מדינת ישראל**; ע"פ (חיפה) 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג**; עפ"ג (י-ם) 10208-12-12 **תמר נ' מדינת ישראל**; ת"פ (ק"ג)

26853-07-13 **מדינת ישראל נ' סבח** ת"פ (ב"ש) 33580-06-13 **מדינת ישראל נ' מנגסטו**; ת"פ (נתניה)
4328-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני**

13. מתחם העונש לארוע שבפני כולל חיבור מתחמי הענישה לעבירות השונות שמרכיבות את האירוע, אם כי אין מדובר בחיבור אריתמטי.

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לארוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

14. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

15. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

הגם שהארוע הסתיים ללא נפגעים בגוף, עסקינן באירוע חמור, העבירה של החזקת סכין היא עבירה מסוג פשע שהמחוקק קבע בצידה 5 שנות מאסר, אמנם קיימים מקרים בהם הליכים מסתיימים ללא הרשעה בעבירה זו, עם זאת בנסיבות שבפני, כשהסכין שימש לביצוע עבירת התקיפה, הנטל שרובץ לפתחו של הנאשם להוכיח שהרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקומו הוא רב.

אמנם עסקינן בנאשם נורמטיבי ללא עבר פלילי, אשר שירת שירות צבאי מלא כלוחם, עם זאת הנאשם לא עמד בנטל להוכיח שהרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקומו או תגרום לו נזק קונקרטי משמעותי.

הנאשם לא עבר הליך שיקומי במסגרת שירות המבחן.

הנאשם עובד בעסק המשפחתי בדוכן מזון ולא הוכח כי הרשעה תפגע בעיסוקו זה, אף לא הוכח כי הרשעה תפגע ביכולתו ללמוד ניהול, או להתפתח בתחום העסקי ניהולי.

אמנם שירות המבחן המליץ לבטל הרשעת הנאשם, אך בנסיבות שבפניי, על רקע חומרת המעשים ועל רקע העדר כל נזק קונקרטי, לא מצאתי לנכון לאמץ המלצה זו.

אין ספק כי הרשעה בפלילים עלולה לגרום נזק לכל מי שמורשע. עם זאת הכלל הוא הרשעה וביטול הרשעה הוא החריג.

בנסיבותיו של הנאשם, לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, וכי עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם עולה באופן משמעותי ביותר על תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

לאור האמור, הרשעת הנאשם תישאר על כנה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

16. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים.

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- זקפתי לזכותו את תרומתו לחברה ולמדינה במסגרת שירותו הצבאי.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דברי באת כוחו כי יכול וכתוצאה מההרשעה תוגבל יכולת הקידום המקצועי בעתיד.
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר. בן 23 במועד ביצוע העבירה, כיום בן 26.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.

17. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, הוא הרף אליו עתרה המאשימה.

לאור עמדת המאשימה שלא עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן - לא יחוייב הנאשם בתשלום פיצוי.

18. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר מותנה בן 3 חודשים על כל עבירת אלימות או עבירה של החזקת סכין למשך 3 שנים מהיום.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות או עבירה של החזקת סכין והכל תוך שנתיים מהיום.
- ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ג. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע בבית אבות "הלפרין" באשקלון בתפקידי אחזקה צבע וגינון בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.
- ככל שיש מוצגים - יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ח, 15/02/2018 במעמד הנוכחים.**